

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/181/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5315204288
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Turza
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5315204288.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Turzu a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Ladislava Mejstríka, v právnej veci žalobcov: 1/ Ing. D. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. XXX, 2/ E. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXX, obaja právne zastúpení JUDr. Eduardom Šoškom, advokátom so sídlom W., C. C. XX, proti žalovaným: 1/ Z. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXX, 2/ Roľnícke družstvo Čierne - Svrčinovec, so sídlom Čadca, Horná 1632, IČO: 47 042 869, zast. Advokátskou kanceláriou M. Kojtalová, s.r.o., so sídlom Žilina, Antona Bernoláka 51, 3/ Lesné pozemkové spoločenstvo Svrčinovec, so sídlom Svrčinovec AB 200, IČO: 42 385 849, zast. JUDr. Katarínou Belešovou, MPH, bytom J. XXX, 4/ Ing. D. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXX, 5/ Ing. H. T. PhD., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XX, 6/ Združenie poľovníckych spoločností Čierne - Svrčinovec, so sídlom Svrčinovec 778, IČO: 37 982 974, žalovaní v rade 1/, 4/, 5/ a 6/ zastúpení advokátom Mgr. Martinom Štoffom, so sídlom T. T., J. X, o určenie neplatnosti uznesení zhromaždenia vlastníkov poľovních pozemkov uznaného poľovného revíru Čierne - Svrčinovec, na odvolanie žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Čadca, č.k. 10C/97/2015-397 zo dňa 09.03.2018, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku I., II. m e n í tak, že žalobu žalobcov z a m i e t a .

Vo výroku III. odvolaním nenapadnutom p o n e c h á v a rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Žalovaným p r i z n á v a nárok na náhradu trov prvostupňového aj odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1) Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom v poradí druhým vo výroku I. určil, že uznesenia č. 3, č. 4, č. 5, č. 6 prijaté na Zhromaždení vlastníkov poľovních pozemkov uznaného poľovného revíru Čierne - Svrčinovec, konaného 24.01.2015 (č. 3 o užívaní spoločného poľovného revíru postupom podľa § 12 zákona o poľovníctve prostredníctvom nimi založenej poľovníckej organizácie a dohodnutí podmienok užívania spoločného poľovného revíru písomne osobitnou zmluvou, č. 4 schvaľujúceho základné články zmluvy s dobou trvania 20 rokov, č. 5 splnomocňujúceho zvolených zástupcov na prípravu a podpis zmluvy zmien, doplnkov a zaevidovanie na okresnom úrade, č. 6 zrušujúceho zhromaždenie zvolané na 25.02.2015 do Domu kultúry v Lietavskej Lúčke), uvedené v Notárskej zápisnici N 84/2015, Nz 6059/2015, NCRIs 6261/2015 sú neplatné. Vo výroku II. ďalej určil, že zmluva vlastníkov spoločného poľovného revíru o jeho užívaní podľa § 12 z. č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve zo dňa 24.01.2015, podpísaná splnomocnenými zástupcami vlastníkov pozemkov patriacich do Spoločného poľovného revíru Čierne - Svrčinovec, je neplatná. Vo výroku III. vo zvyšku žalobu zamietol a vo výroku IV. žalovaným 1/ - 6/ uložil povinnosť žalobcom nahradiť trovy konania v rozsahu 71,43 %.

2) V poradí prvým rozsudkom č.k. 10C/97/2015-248 zo dňa 06.10.2016 určil neplatnosť všetkých šiestich uznesení prijatých na Zhromaždení vlastníkov, ako aj neplatnosť zmluvy o jeho užívaní a žalobcom priznal proti žalovaným nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Mal za to, že zhromaždenie nebolo zvolené zástupcom najmenej 1/3-iny poľovných pozemkov podľa § 5 ods. 3 z.č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve, keďže zvolávateľ (t.j. žalovaný 1/) bol vlastníkom len 2,64 % výmery poľovných pozemkov a dohoda uzavretá s ostatnými splnomocnenými zástupcami vlastníkov, ktorou ho na zvolanie splnomocnili, bola v rozpore s ustanovením § 33a OZ, a preto neplatná, v dôsledku čoho sú neplatné aj prijaté uznesenia. Žalovaný 2/ nepreukázal, na základe akého právneho titulu zastupoval vlastníkov poľovných pozemkov, keďže v jednej zmluve o nájme poľnohospodárskych pozemkov nie je splnomocnenie na zastupovanie a v dvoch zmluvách je splnomocnenie v správnom konaní podľa z. č. 23/1962 Zb. o poľovníctve. Žalovaného 3/ na zhromaždení zastupoval člen výboru, ktorý na to nebol splnomocnený uznesením Valného zhromaždenia podľa § 14 ods. 4 z. č. 97/2013 Z. z. o pozemkových spoločnostiach a podľa zmluvy o pozemkovom spoločenstve. Žalovaní 2/ a 3/ neboli vlastníkami poľovných pozemkov Spoločného poľovného revíru splnomocnení na zastupovanie a vlastníci sa na zhromaždení nezúčastnili, a preto nebolo zhromaždenie uznášaniaschopné, keďže nebola prítomná nadpolovičná väčšina vlastníkov poľovných pozemkov podľa § 5 ods. 4 zákona o poľovníctve a nemohlo prijať uznesenia, tieto sú neplatné. Zmluva bola uzavretá podľa § 12 zákona o poľovníctve na základe dohody vlastníkov na 20 rokov, čo je v rozpore s ustanovením § 14 ods. 2 a je aj preto neplatná. Na strane žalobcov je naliehavý právny záujem na takomto určení vzhľadom na skutočnosť, že spoluvlastník môže uplatňovať nárok na ochranu práv vyplývajúcich z jeho spoluvlastníctva, pričom výkon práv poľovníctva takouto skutočnosťou je, keďže sa vykonáva aj na jeho pozemkoch a môže mať nepriaznivý vplyv na hodnotu jeho majetku. Čo sa týka pasívnej vecnej legitímácie žalovaných, nejedná sa o nerozlučné spoločenstvo vlastníkov poľovných pozemkov, a teda nemuseli byť žalovaní všetci spoluvlastníci, keďže sa nerozhoduje o spoločných právach a povinnostiach, pretože žalobcovia namietali porušenie zákona o poľovníctve a Občianskeho zákonníka žalovanými, ktorí nemali legitimitu na zvolanie zhromaždenia, na zhromaždení hlasovali napriek tomu, že nemali splnomocnenie na hlasovanie a podpísali zmluvu o jeho užívaní.

3) Krajský súd v Žiline svojím uznesením č.k. 9Co/118/2017-330 zo dňa 28.09.2017 na základe odvolania žalovaných rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 389 písm. b) CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, keďže v odôvodnení rozhodnutia sa jasným, korektným a zrozumiteľným spôsobom nevyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré boli pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné. Súčasne vyslovil právny názor, že spoločný poľovný revír sa v zmysle ustálenej judikatúry, a to nálezu Ústavného súdu SR IV. ÚS 126/2012-14 posudzuje ako spoločná vec podľa § 139 OZ, nakoľko jeho vlastníci rozhodujú o jeho užívaní ako celku, keďže môžu, či už sami alebo prostredníctvom nimi založenej poľovníckej organizácie alebo postúpením zmluvou o užívaní poľovného revíru, vykonávať právo poľovníctva len na všetkých pozemkoch, ktoré sú jeho súčasťou a nielen na niektorých, lebo ho nemožno rozdeliť na časti za účelom ich samostatného užívania. Vychádzajúc z uvedeného, o užívaní poľovného revíru rozhoduje nadpolovičná väčšina vlastníkov počítaná podľa výšky podielov výmery poľovných pozemkov jednotlivých vlastníkov na výmere spoločného poľovného revíru. Aj pri prípadnom nezohľadnení zastupovania 16,23 % vlastníkov Spoločného poľovného revíru žalovaným 2/ a aj prípadného podielu žalobcov 0,017 % a 0,032 %, by bolo o jeho užívaní rozhodnuté nadpolovičnou väčšinou 51,681 %, v ktorom prípade sú prehlasovaní žalobcovia povinní podrobiť sa rozhodnutiu väčšiny bez súdneho rozhodnutia, s ktorými skutočnosťami sa súd prvej inštancie nevyrovnal. Právo poľovníctva žalobcov nebolo obmedzené, pretože im, ako aj ostatným vlastníkom poľovných pozemkov na základe uznesenia zhromaždenia zostalo zachované, k čomu by pri nimi požadovanom postúpení práva poľovníctva zmluvou o užívaní poľovného revíru Poľovníckemu združeniu Čierne v zmysle notárskej zápisnice N 87/2015, Nz 16901/2015, NCRIs 17296/2015 z osvedčenia zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov z 30.04.2014 v Lietavskej Lúčke nedošlo. Žalovaný 3/ je právnickou osobou s právnou subjektivitou, právne úkony ktorého robí štatutárny orgán, t.j. výbor, ktorého konanie je vlastným konaním žalovaného 3/, ktoré ho vždy zaväzuje, a preto sa naňho nevzťahujú ustanovenia OZ o zastúpení. Výbor splnomocnil O. M. na zastupovanie na zhromaždení 24.02.2015 v Čiernom, na čo mu splnomocnenie jeho zhromaždenia potrebné nebolo, keď navyše vlastníci spoločne obhospodarovaných nehnuteľností na zhromaždení konanom 21.03.2015 dodatočne rozhodli o tom, aby mali právo poľovať ďalej v predmetnom poľovnom revíri. Ustanovenie § 16 ods. 2 zákona o pozemkových spoločnostiach sa pritom na vec nevzťahuje, keďže výbor nekonal za členov spoločenstva (v ňom vymedzených prípadoch), ale za žalovaného. Súd prvej inštancie sa s týmito skutočnosťami nevyrovnal. Pri ich zohľadnení aj po odrátaní 0,16 % z

celkovej výmery spoločného poľovného revíru, pripadajúcich na nájomnú zmluvu č. 3000400/0 by bolo rozhodnutie zhromaždenia vlastníkov o užívaní poľovného revíru prijaté ich nadpolovičnou väčšinou, a teda žalobcovia sú povinní sa mu podriaďiť. Vzhľadom na uvedené aj podmienky užívania spoločného poľovného revíru prostredníctvom vlastníckymi založenej poľovníckej organizácie podľa § 12 zákona o poľovníctve boli dohodnuté zástupcami zvolenými nadpolovičnou väčšinou vlastníkov (§ 5 ods. 7), s ktorými skutočnosťami sa súd takisto nevyrovnal. Nevyrovnal sa ani s tým, prečo za pasívne vecne legitimovaného považoval žalovaného 6/, ktorý sa na uzatváraní dohody nezúčastnil (takisto ani na zhromaždení).

Pri zmluvnom zastúpení (§ 23 OZ) treba rozlišovať zmluvu, ktorá zakladá právny vzťah a plnomocenstvo ako osvedčenie existencie právneho vzťahu zastúpenia, pričom typickou zmluvou, ktorou vzniká právny pomer zastúpenia, je príkazná zmluva (§ 724 OZ), podľa ktorej sa príkazník zaväzuje, že pre príkazcu obstará určitú vec, alebo vykáže inú činnosť. Podľa ust. § 24 OZ, zo zásady, že zástupca je povinný konať sám, pripúšťa zákon dve výnimky, a to, ak to dovoľuje právny predpis (§ 33a OZ) alebo, ak je to účastníkmi zmluvy dohodnuté. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané a žalobcovia ani nepopierali, že vlastníci poľovných pozemkov ako zastúpení sa dohodli so zástupcami, že ich budú zastupovať jednak na zhromaždení, k čomu im udelili písomné plnomocenstvo (aj keď to § 5 zákona o poľovníctve ani § 31 ods. 4 OZ nevyžaduje) a jednak, že ich budú zastupovať pri zvolaní zhromaždenia, pričom sa ústne dohodli (písomná forma sa nevyžaduje), že si môžu zvoliť ďalšieho zástupcu, a to žalovaného 1/, čo aj učinili na stretnutí 13. 02. 2015 a tento verejnou vyhláškou zhromaždenie zvolal. Vzhľadom na uvedené ustanovenie § 33a OZ, na tento prípad nie je aplikovateľné a zvolávateľ preto zastupoval viac ako 1/3 vlastníkov poľovných pozemkov, s ktorými skutočnosťami sa súd nevyrovnal.

Z obsahu spisu vyplýva, že súd sa oboznámil len s tromi zmluvami o nájme pozemkov na poľnohospodárske účely uzavretými do 31.08.2008 (t.j. do skončenia účinnosti zákona č. 23/1962 Zb. o poľovníctve), pričom v odôvodnení hodnotí aj ďalšie zmluvy predložené žalovaným 2/ na pojednávaní včas bez toho, aby takéto dôkazy vykonal a vyvodzuje z nich skutkové a právne závery, napriek tomu, že žalovaní sa nemali k nim možnosť vyjadriť, čím porušil ich základné právo na spravodlivý súdny proces. Z dvoch oboznámených nájomných zmlúv vyplýva, že žalovaný 2/ ako nájomca je oprávnený na zastupovanie prenajímateľov, t.j. vlastníkov poľnohospodárskych pozemkov pri správnom konaní podľa zákona č. 23/1962 Zb. o poľovníctve, podľa ktorého sa správne konanie uskutočňuje pri uznaní poľovných pozemkov za poľovný revír (§ 5, § 6, § 13) tak, ako to je aj podľa nového zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve (§ 3, § 4) a pri schvaľovaní zmluvy o postúpení práva poľovníctva (§ 16), ktoré bolo zo zákona č. 274/2009 Z.z. vypustené. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný 3/ bol splnomocnený vlastníckymi na zastupovanie vo vymedzených veciach, keďže k zániku plnomocenstva žiadnym zo spôsobov uvedených v § 33b OZ nedošlo, a preto, aj keby pri zvolaní zhromaždenia a rozhodovaní na ňom o využití práva poľovníctva prekročil svoje oprávnenie vyplývajúce z plnomocenstva, jeho konanie vlastníkov poľnohospodárskych pozemkov zaväzuje, keďže žalobcami nebolo ani len tvrdené, nieto preukazované, že by títo bez zbytočného odkladu po tom, čo sa o prekročení dozvedeli, oznámili svoj nesúhlas, čím prekročenie schválili (§ 33 ods. 1 OZ).

Z obsahu notárskej zápisnice vyplýva, že zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov rozhodlo o využití práva poľovníctva prostredníctvom nimi založenej poľovníckej organizácie (§ 11 ods. 1, § 12 zákona o poľovníctve) s tým, že podmienky užívania spoločného poľovného revíru dohodnú písomnou zmluvou nimi určení splnomocnenci podľa § 12 zákona o poľovníctve, ktorý konkrétnu dobu užívania spoločného poľovného revíru neustanovuje. Preto konštatovanie súdu, že zmluva je absolútne neplatná pre jej rozpor s ust. § 14 ods. 2, keďže ju možno uzavrieť podľa druhu chovanej zveri len na dobu 10 alebo 15 rokov, je svojvoľné a arbitrárne, keďže uvedené doby sú stanovené len pri uzatváraní zmluvy, ktorou by bolo užívanie poľovného revíru postúpené, a teda nie je užívaný samotnými vlastníckymi, resp. prostredníctvom nimi založenej poľovníckej organizácie.

Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, počas ktorého mal vykonať dokazovanie v uvedenom smere a vo veci opätovne rozhodnúť vysporiadajúc sa jasne a korektným spôsobom so všetkými uvedenými skutkovými a právnymi skutočnosťami a v nadväznosti na ne aj námietkami žalovaných, či už počas prvostupňového alebo odvolacieho konania, aby jeho odôvodnenie spĺňalo kritéria ust. § 220 CSP a bolo preskúmateľné.

4) V priebehu ďalšieho konania súd prvej inštancie zopakoval dokazovanie oboznámením sa s tými istými listinami a ďalej so stanovami Združenia poľovných spoločností Čierne - Svrčinovec a ich zmenou, oznámením Okresného úradu Čadca - pozemkovo-lesný odbor o vzatí zmeny na vedomie a vypočul strany a následne vo veci opätovne rozhodol, stotožniac sa so stanoviskom zástupcu žalobcov. Na rozdiel od prvého rozhodnutia mal za to, že plnomocenstvá vlastníkov poľovných pozemkov,

začlenených do spoločného poľovného revíru na zvolanie zhromaždenia a zastupovania na ňom, boli platné, avšak uznesenia č. 3, č. 4, č. 5 boli prijaté nadpolovičnou väčšinou 67,9 % hlasov, a preto sú v zmysle ustanovenia § 12 zákona o poľovníctve neplatné, keďže podľa neho na prijatie týchto uznesení je potrebná 100 %-tná účasť vlastníkov poľovných pozemkov, pričom na prijatie týchto uznesení je potrebných 100 % hlasov vlastníkov, t.j. na tomto spôsobe výkonu práva poľovníctva sa musia dohodnúť všetci vlastníci, ako to vyplýva z dôvodovej správy k novele zákona o poľovníctve č. 115/2013 a stanoviska Ministerstva poľnohospodárstva a rozvoja vidieka, podľa ktorého, ak je čo i len 1 m2 poľovných pozemkov, ktorých majiteľ sa do vytvorenia poľovného revíru alebo jeho prenájmu poľovnému združeniu nezapojí sám alebo prostredníctvom splnomocneného zástupcu treba vždy postupovať podľa ustanovenia § 13 a nie § 12 zákona o poľovníctve. Vzhľadom na uvedené, tieto uznesenia sú v rozpore so zákonom o poľovníctve a nemôžu byť platné. V zmluve vlastníkov spoločného poľovného revíru o jeho užívaní je uvedené, že sa na základe ich dohody uzatvára na dobu 20 rokov od jej podpisu oprávnenými zástupcami, čo je v rozpore s ustanovením § 14 ods. 2 zákona o poľovníctve, ktorý výslovne upravuje dobu, na akú možno zmluvu uzavrieť, a to v oblastiach s chovom malej a srnčej zveri na 10 rokov a v oblastiach s chovom jelenej zveri na 15 rokov. Podľa § 12 zákona o poľovníctve možno zmluvu uzavrieť aj na dlhšiu dobu, avšak iba v prípade, ak sa na takomto užívaní spoločného poľovného revíru dohodnú všetci vlastníci. Zmluvu však podpísali len splnomocnenci zvolení na zhromaždení uznesením č. 5, a to Z. H., D. P., H. T. a Roľnícke družstvo Čierne - Svrčinovec, ktorí však neboli zvolení všetkými vlastníkami poľovných pozemkov, ale len, ako vyplýva z notárskej zápisnice, nadpolovičnou väčšinou (67,9 %), a preto je zmluva neplatná a je nulitným právnym aktom, ktorý ani nemohol byť registrovaný Okresným úradom Čadca.

Pokiaľ ide o uznesenie č. 6, bol toho názoru, že zhromaždenie nemôže zrušiť zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov, ktoré sa malo konať 25.02.2015 v Dome kultúry v obci Lietavská Lúčka, a preto v tejto časti návrh zamietol, takisto aj v časti týkajúcej sa uznesení č. 1 a č. 2, keďže zhromaždenie bolo vo vzťahu k nim zvolané v súlade so zákonom a uvedené uznesenia boli prijaté nadpolovičnou väčšinou vlastníkov poľovných pozemkov, a preto sú platné, nakoľko nimi nebolo porušené ustanovenie § 12 zákona o poľovníctve. Ďalej mal za to, že argumenty a vyjadrenia žalobcov nie sú diametrálne odlišné od dôvodov žaloby a neobsahujú nové skutočnosti, keďže už predtým poukazovali na rozpor zmluvy s ustanovením § 12 zákona o poľovníctve a od začiatku konania namietali neplatnosť uznesení, ako aj zmluvy.

O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcom priznal nárok na náhradu trov konania podľa pomeru ich úspechu v spore.

5) Proti výroku I., II. uvedeného rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný 2/ z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f), h) CSP a žiadal ho zmeniť tak, že žaloba žalobcov bude zamietnutá. Mal za to, že súd prvej inštancie sa pri vydávaní rozsudku neriadil záväzným právnym názorom nadriadeného krajského súdu a rovnako nerešpektoval ani jeho pokyny, ako po vrátení veci mal ďalej postupovať. Na vytýčenom pojednávaní žalobcovia doplnili žalobný návrh o ďalšiu právnu argumentáciu, avšak diametrálne odlišnú od tej, na ktorej ho pôvodne založili, pričom súd nepostupoval v zmysle právnej úpravy o zmene žaloby a argumentácia bola prípustená v rozpore s ust. § 154 CSP. Súd napriek záväznému pokynu krajského súdu nevykonal listinné dôkazy, ktoré boli predložené v rámci konania stranami sporu, pričom sa odvoláva na listinné dôkazy, a to nájomné zmluvy a stanoviska Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka, ktoré nevykonal. Zotrvával na svojich pôvodných odvolacích námietkach ohľadne hmotnoprávnej vecnej legitímácie, ktorá svedčí všetkým majiteľom poľovných pozemkov spoločného poľovného revíru, ktorí mali byť stranami sporu, či už na strane žalobcu alebo žalovaných. Vzhľadom na uvedené rozsudok je záväzný len pre označené strany v spore a uznesenia prijaté na zhromaždení 24.02.2015 sú naďalej záväzné pre ostatných vlastníkov poľovných pozemkov, ako aj ďalšie štátne alebo verejnoprávne inštitúcie. Vzhľadom na uvedené, nie je tu ani naliehavý právny záujem na požadovanom určení podľa § 137 ods. 1 písm. c) CSP a nie je splnený ani predpoklad na určení podľa písm. d), keďže to nevyplýva z osobitného predpisu, s čím sa súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia svojho rozsudku náležitým, resp. žiadnym spôsobom nevysporiadal. Svoje právne názory pritom opiera o nezáväzné stanoviská ústredného orgánu štátnej správy, ktoré nevykonal, a preto sa k nim nemal možnosť ani vyjadriť, čím bolo porušené právo na spravodlivý súdny proces. Podľa právneho názoru súdu prvej inštancie totožným so stanoviskom ministerstva, uznesenia č. 3, 4, 5 sú neplatné z dôvodu, že sa na nich neuznieslo 100 % vlastníkov poľovných pozemkov, pričom nie je zrejماً právna úprava, ktorá by takého tvrdenie zakotvovala. Pritom sa zaoberá právnymi vzťahmi v rámci zákona o poľovníctve, ktoré nie sú predmetom preskúmania a posudzuje vlastníkov spoločného poľovného revíru z hľadiska právnej úpravy § 14, ktorá sa na uzatvorenú zmluvu nevzťahuje.

Z uvedeného mal rozhodnutie súdu prvej inštancie za nepresvedčivé, iracionálne a arbitrárne. Súčasne sa stotožnil s právnou a skutkovou argumentáciou ostatných žalovaných, vyjadrenou v ich odvolaniach, ktoré taktiež považoval za dôvodné.

6) Proti výroku I., II. uvedeného rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie aj žalovaný 3/ z dôvodov podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. a), b), f), h) CSP a žiadal ho zmeniť tak, že žaloba žalobcov bude v celom rozsahu zamietnutá pre nenaplnené zákonné podmienky § 78 ods. 1, 2 CSP o nútenom a nerozlučnom spoločenstve, keďže predpokladom jej úspešnosti je, že stranami v konaní sú všetci, ktorí majú vecnú legitimáciu, či už aktívnu alebo pasívnu, ktorou je stav vyplývajúci z hmotného práva, t.j. z právnej skutočnosti, že poľovný revír je v zmysle ustálenej judikatúry (IV. ÚS 126/12) spoločná vec podľa ustanovenia § 139 OZ. Stranami konania o určenie neplatnosti uznesení zhromaždenia musia byť preto všetci vlastníci týchto pozemkov, lebo právoplatný výrok rozsudku zaväzuje len strany konania. O nakladaní so spoločnou vecou, ktorou spoločný poľovný revír je, bolo rozhodnuté nadpolovičnou väčšinou, ktorej sú prehlasovaní žalobcovia (ich podiel na celkovej výmere predstavuje 0,017 % a 0,032 %) povinní sa podrobiť aj bez súdneho rozhodnutia, preto nespĺňajú podmienku aktívnej vecnej legitimácie na podanie žaloby, keď navyše sa ani hlasovania nezúčastnili. Súd sa nevysporiadal s pasívnou vecnou legitimáciou žalovaného 6/, ktorý sa vôbec nezúčastnil na napadnutých právnych úkonoch, nakoľko nie je vlastníkom ani zástupcom vlastníka poľovných pozemkov. Nebol naplnený ani ďalší predpoklad úspešnosti určovacej žaloby, ktorým je preukázanie naliehavého právneho záujmu zo strany žalobcov, ktorý je daný tam, kde bez tohto určenia by bolo ohrozené ich právo, resp. ich právne postavenie by sa stalo neistým, keď dôkazné bremeno na jeho preukázanie je na ich strane, nie na strane žalovaných. Počas dokazovania sa opýtal žalobcu 1/, či sa jeho právne postavenie v prípade vyhovenia žalobe zmení, na čo odpovedal, že nie, čím sa preukázalo, že jeho právne postavenie nie je neisté ani ohrozené, keďže výkon práva poľovníctva na základe žalovaných uznesení patrí obom žalobcom. Súd vyslovil predbežný právny názor vychádzajúci z usmernenia Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR, že zmluvu podľa § 12 o poľovníctve môžu uzatvoriť len všetci vlastníci (hoci tam nie je slovičko „všetci“), skôr, ako právny zástupca žalobcov uviedol tieto nové skutočnosti, ktoré neboli v konaní preukazované. Prvostupňový súd sa stotožnil s názorom ministerstva, že ak sa všetci vlastníci nedohodnú na inštitúte zmluvy podľa § 12, je potrebné uzatvárať zmluvy podľa § 13 zákona o poľovníctve a opätovne poukazoval na § 14 zákona, ktorý sa k predmetnej zmluve neviaže. Ustanovenia zákona aplikoval bez relevantných dôvodov v rozpore s konštantnou rozhodovacou praxou, a preto rozhodnutie treba považovať za arbitrárne poukazujúc aj na to, že ak má byť určená neplatnosť zmluvy v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe, musia byť stranami v konaní všetci účastníci, ktorí ju uzavreli, či už na strane žalobcov alebo žalovaných. Poukázal na rozpor s právnym názorom krajského súdu. Súčasne sa stotožnil s právnou a skutkovou argumentáciou ostatných žalovaných, vyjadrenou v ich odvolaniach, ktoré taktiež považoval za dôvodné.

7) V zákonom stanovenej lehote podali proti výroku I., II. uvedeného rozsudku odvolanie aj žalovaní 1/, 4/, 5/, 6/ z dôvodov podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. a), b), d), e), f) a h) CSP. Mali za to, že žaloba nebola podaná správne proti všetkým, ktorých sa výrok súdu mal týkať, t.j. všetkým ostatným vlastníkom poľovných pozemkov tvoriacich spoločný poľovný revír, a preto súd mal postupovať podľa ustanovenia § 78 ods. 2 CSP a žalobu zamietnuť. Neboli naplnené ani ustanovenia § 137 písm. c) CSP, pretože žalobcovia nežiadali určiť ani, či tu právo je, alebo nie je, pričom chýba akýkoľvek právny záujem na takomto určení, ani v zmysle písm. d) citovaného paragrafu, pretože pre určenie právnej skutočnosti postrádajú postavenie oprávnených osôb, ktorým by osobitný predpis takúto možnosť a právo priznával. Súd sa neriadil záväzným právnym názorom krajského súdu ani jeho inštrukciou k vykonaniu procesných úkonov v pokračujúcom konaní. Na vytýčenom pojednávaní nerozhodol uznesením o pripustení, resp. nepripustení zmenenej žaloby napriek tomu, že žalobcovia predniesli nové a dovtedy netvrdené skutočnosti, ktoré nemali základ v dovtedajšej žalobe. Rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, ktoré je v rozpore s názorom vysloveným nadriadeným súdom. Súčasne sa stotožnil s právnou a skutkovou argumentáciou ostatných žalovaných, vyjadrenou v ich odvolaniach, ktoré taktiež považoval za dôvodné.

8) Žalobcovia vo vyjadrení k odvolaniam žalovaných žiadali rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť, v celom rozsahu sa stotožniať s jeho skutkovými a právnymi závermi. Už v návrhu na úpravu žalobného petitu poukazovali na uzatvorenie zmluvy v rozpore s ustanovením § 12 zákona o poľovníctve, teda sa nejednalo o novú skutočnosť, ktorú by sa mali žalovaní dozvedieť až na pojednávaní a na ktorom sa pritom mali možnosť k právnemu prednesu ich právneho zástupcu vyjadriť. Vo svojich

vyjadreniach nemenili rozhodujúce skutočnosti tvrdené v žalobe a na pojednávaní 09.02.2018 len prostredníctvom právneho zástupcu prezentovali svoj právny názor na vec, ktorým súd nie je viazaný. Ak by súd dal za pravdu žalovaným, čo sa týka otázky pasívnej legitímácie, poprel by ich právo na súdnu ochranu proti nezákonnému zásahu do ich vlastníckeho práva, keďže vzhľadom na výmeru poľovného revíru 2.856 hektárov by žalovať niekoľko stoviek vlastníkov poľovných pozemkov bolo fakticky nemožné.

Na uvedených skutočnostiach zotrval aj vo vyjadrení k vyjadreniam žalovaných.

9) Žalovaný 2/ vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcov zotrval na odvolacích dôvodoch zdôrazniac, že nedostatočné označenie procesných strán nemôže byť zhojené všeobecnou formuláciou žalobcov o ich práve na súdnu ochranu s hypotetickými konštatovaniami o nemožnosti žalovať všetkých vlastníkov poľovných prostriedkov. Obrana žalobcu neobstoí, pretože bez ohľadu na počet vlastníkov spoločného poľovného revíru právny záujem na určení neplatnosti dotknutých právnych úkonov a právnych skutočností môže byť preukázaný len vtedy, ak sú účastníkmi konania všetci vlastníci pozemkov tvoriacich spoločný poľovný revír.

10) Žalovaný 3/ vo svojom vyjadrení k vyjadreniu k odvolaniam žalovaného 2/ sa stotožnil s jeho skutkovou a právnou argumentáciou, ako aj argumentáciou ostatných žalovaných.

11) Na pojednávaní 31.01.2019 nariadenom krajským súdom žalobcovia zotrvali na svojich vyjadreniach a žiadali rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Skutočnosti konštatovaný žalovanými, že zhromaždenie bolo zvolané zástupcom najmenej 1/3 vlastníkov pozemkov tvoriacich spoločný poľovný revír a zúčastnila sa ho najmenej 1/2-ica týchto vlastníkov a hlasovala ich nadpolovičná väčšina, považovali medzi stranami za nesporné.

Žalovaní na pojednávaní 31.01.2019 taktiež zotrvali na svojich vyjadreniach, ako aj dôvodoch odvolania a žiadali rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmeniť, žalobu v tejto časti zamietnuť a priznať náhradu trov konania.

Odvolací súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi, oboznámenými súdom prvej inštancie a navyše so stanoviskom Ministerstva pôdohospodárstva a vidieka a jeho právnym názorom, z ktorých súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní síce vychádzal, ale ich nevykonal, keďže ich neprečítal a ani ich obsah neoznámil (§ 204 CSP).

12) Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti, t. j. vo výrokoch I., II. v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP) a po vykonaní dokazovania na nariadenom pojednávaní 31.01.2019 podľa § 384 ods. 1, § 385 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 388 zmenil tak, že žalobu žalobcov zamietol. V odvolaní nenapadnutej časti, t. j. vo výroku III., ponechal rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý.

13) Súd prvej inštancie založil v poradí svoje druhé rozhodnutie na rozdiel od prvého na tom, že zhromaždenie vlastníkov pozemkov spoločného poľovného revíru bolo zvolené zástupcom najmenej 1/3 vlastníkov a že zhromaždenie bolo uznášaniaschopné, keďže sa ho zúčastnila podľa výmery nadpolovičná väčšina vlastníkov a uznesenia č. 1 - 6 boli prijaté ich nadpolovičnou väčšinou, vychádzajúc aj zo záverov krajského súdu, ktoré skutočnosti žalovaní tvrdili od začiatku konania a ktoré vzhľadom na vyjadrenie zástupcu žalobcov na pojednávaní 31.01.2019 zostali nespornými, keďže sa strany na nich zhodli a netreba ich pre neexistenciu pochybností dokazovať (§ 151 ods. 1, § 186 ods. 2 CSP).

Súd prvej inštancie mal však za to, že uznesenia č. 3, 4, 5 a na ne nadväzujúca zmluva o užívaní spoločného poľovného revíru prostredníctvom nimi založenej poľovnej organizácie, sú neplatné, pretože mali byť podľa § 12 zákona o poľovníctve (najmä dôvodovej správy po novele zákonom č. 115/2013 Z. z.), a stanoviska a právneho názoru Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR prijaté 100 % vlastníkov pozemkov, resp. zmluva mala byť uzavretá zástupcami zvolenými 100 % vlastníkov pozemkov (t. j. nie len nadpolovičnou väčšinou 67,9 % vlastníkov). Súd prvej inštancie z uvedených listinných dôkazov vychádzal napriek tomu, že ich nevykonal tým, že by ich prečítal, alebo oboznámil ich obsah (§ 186 ods. 1, § 204 CSP), preto odvolací súd aj v tomto smere dokazovanie zopakoval.

14) Krajský súd zdôrazňuje, že o užívaní poľovného revíru, či už samotnými vlastníkmi spoločného poľovného revíru alebo prostredníctvom nimi založenej poľovníckej organizácie alebo jeho postúpení zmluvou, rozhodujú vlastníci spoločného poľovného revíru na ich zhromaždení, ktoré je

uznášaniaskopné, ak je prítomná najmenej ich nadpolovičná väčšina počítaná podľa podielu výmery poľovných pozemkov jednotlivých vlastníkov na výmere spoločného poľovného revíru a zhromaždenie rozhoduje nadpolovičnou väčšinou počítanou z tejto výmery - § 2 písm. s), u), w), § 5 ods. 4, 7, § 11 ods. 1, 2 zákona o poľovníctve.

15) Podľa nálezu Ústavného súdu SR IV. ÚS 126/2012-14, ako aj rozhodnutí Najvyššieho súdu SR (8Sžo 230/2008, 2Sžo 88/20092, 8Sžo 409/2009, 8Sžo 211/2010, 10 Sžo 58/2013) sa spoločný poľovný revír posudzuje ako spoločná vec podľa ustanovenia § 139 Občianskeho zákonníka, a preto o jeho užívaní, ako aj zvolení splnomocnencov na uzavretie zmluvy o jeho užívaní, ako to vyplýva aj z vyššie citovanej zákonnej úpravy, rozhoduje nadpolovičná väčšina vlastníkov počítaná podľa podielu výmery poľovných pozemkov jednotlivých vlastníkov na výmere spoločného poľovného revíru tak, ako sa to zhodne udialo aj na Zhromaždení vlastníkov spoločného poľovného revíru 24.02.2015, ktoré skutočnosti boli medzi stranami nesporné. Preto boli prehlasovaní žalobcovia pri výške ich podielov 0,017 % a 0,032 % povinní sa podrobiť rozhodnutiu väčšiny bez súdneho rozhodnutia tak, ako to bolo konštatované krajským súdom už v jeho zrušujúcom uznesení, z ktorého dôvodu nie sú v spore aktívne vecne legitimovaní. Na strane žalobcov neexistuje naliehavý právny záujem na určení neplatnosti napádaných uznesení okrem uvedeného aj z dôvodu, že ich postavenie sa nestalo neistým a nič sa na ňom nezmenilo, ako to vyplýva aj z výpovede žalobcu 1/, keďže ich právo poľovníctva ako vlastníkov poľovných pozemkov nebolo obmedzené, pretože im, ako aj ostatným vlastníkom poľovných pozemkov na základe uznesenia zhromaždenia, ako aj splnomocnenými zástupcami uzavretej zmluvy podľa § 12 zákona o poľovníctve zostalo zachované, k čomu by pri nimi požadovanom postúpení práva poľovníctva zmluvou o užívaní poľovného revíru Poľovníckemu združeniu Čierne (v zmysle notárskej zápisnice N 87/2015, Nz 16901/2015, NCRIs 17296/20105, z Osvedčenia zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov z 30.04.2015 v Lietavskej Lúčke) nedošlo. Krajský súd znovu konštatuje, že zmluva nie je neplatná ani pre jej rozpor s § 14 ods. 2 zákona o poľovníctve, keďže ju možno uzavrieť podľa druhu chovanej zveri len na dobu 10 alebo 15 rokov, pretože uvedené doby sú stanovené len pri uzatváraní zmluvy, ktorou by bolo užívanie poľovného revíru postúpené (§ 13 zákona o poľovníctve) a teda nie je užívaný samotnými vlastníkami, resp. prostredníctvom nimi založenej poľovníckej organizácie. Navyše žalovaný 6/ sa na uzatváraní predmetnej zmluvy o užívaní spoločného poľovného revíru ani na zhromaždení nezúčastnil, preto v spore nie je pasívne vecne legitimovaný a vzhľadom na predtým uvedené nie je neplatné ani uznesenie č. 6, keďže konanie iného následného zhromaždenia sa stalo bezpredmetným.

16) Rozhodnutie súdu prvej inštancie vydané v rozpore s citovanou zákonnou úpravou v § 5, § 11 a § 12 zákona o poľovníctve, ako aj v rozpore s rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, t. j. ústavného súdu a najvyššieho súdu, vychádzajúce navyše z nezáväzného stanoviska ministerstva a dôvodovej správy, preto nemožno považovať za iné ako svojvoľné, t. j. arbitrárne, z ktorého dôvodu ho musel krajský súd v odvolaní napadnutej časti zmeniť a žalobu zamietnuť (§ 388 CSP), keďže vzhľadom na uvedené, neboli podmienky na jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 CSP), ani na jeho zrušenie (§ 390 CSP).

Vychádzajúc z uvedeného súd zmenil aj rozhodnutie o nároku na náhradu trov celého konania (§ 396 ods. 2 CSP), ktoré vzhľadom na plný úspech žalovaných vo veci im priznal v celom rozsahu.

17) Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).